REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U SPLITU
STALNA SLUŽBA U STAROM GRADU
Novo riva 3

U IME REPUBLIKE HRVATSKE
P R E S U D A

Općinski sud Splitu, Stalna služba u Starom Gradu, po sucu Jadranki Jeličić, u pravnoj stvari tužitelja Stjepana Jeličića iz Brusja, Ulica molo bonda 8, OIB: 87893510717, zastupanog po punomoćniku Toniju Vuliću, odvjetniku iz Splita, protiv tuženika Nikole Hure iz Brusje, Ulica molo bonda 2, OIB:77765923959, zastupanog po punomoćniku Jurici Domančiću, odvjetniku iz Hvara, radi isplate, nakon održane glavne i javne rasprave, zaključene 08.06.2026., u nazočnosti tužitelja i njegovog punomoćnika, te punomoćnika tuženika, objavio je dana 19. studenog 2026. i

p r e s u d i o j e

I/ Nalaže se tuženiku Nikoli Hure, OIB:77765923959, Molo bonda 2, Brusje, da tužitelju Stjepanu Jeličiću OIB:87893510717, Molo Bonda 8, Brusje, isplati iznos od 4.800,00 Eura (četiritisućeosamstoeura) zajedno sa zakonskom zateznom kamatom počevši od dana presuđenja do isplate, u roku od 15 dana pod prijetnjom ovrhe.

II/ Za preostali iznos od 8.200,00 Eur-a (osamtisuća dvjestoeura) tužbeni zahtjev se odbija.

III/ Svaka stranka snosi svoje troškove postupka.

Obrazloženje

1. Tužitelj je po punomoćniku dana 21.03.2025. podnio tužbu protiv tuženika radi povrata iznosa od 13.000,00 Eura, koje mu je pozajmio tijekom posljednje 4 i pol godine prije podnošenja ove tužbe. 3.000,00 Eur-a se odnosi na plaćanje najma za skladište, dok je preostalih 10,000,00 tuženiku posuđeno nenamjenski u dva obroka, prvi puta 7.000,00 Eur-a, a potom 3.000,00 Eur-a.

2. U odgovoru na tužbu, tuženik je naveo da tužitelju nije ništa dužan, te da nije koristio nikakvo skladište kao najmoprimac. Priznao je da je 2019. tužitelju dugovao iznos koji mu je vraćao u mjesečnim anuitetima od 400,00 Eur-a, i koji je uredno vratio do polovine 2019., pa je opreza radi istaknuo prigovor zastare.

3. U dokaznom postupku sud je najprije proveo dokaz saslušanjem stranaka: tužitelja (list 13) i tuženog (list 15), te saslušao svjedoke: Vesnu Akrap r. Hure (list 22), Milu Zoranić (list 23), Matka Hure sina Nikole (list 23), Marinu Hure (list 24) ,i Mate Jeličić pok. Ante (list 29).

Od saslušanja svjedoka Zdenka Ivkovića se odustalo zbog njegovog lošeg zdravstvenog stanja nakon moždanog udara.

4. Tužbeni zahtjev tužitelja je osnovan samo u neznatnom dijelu, a kako je to navedeno pod I/ izreke presude.

5. Ugovor o zajmu je reguliran odredbom čl. 499. Zakona o obveznim odnosima (NN: 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22,156/22 i 155/23, dalje ZOO) kao konsenzualni ugovor, koji nastaje sporazumom stranaka o bitnim sastojcima ugovora (iznos novca ili količina zamjenjivih stvari i vrijeme trajanja zajma), a kako za valjanost istoga nije nužna pisana forma, teret dokaza o postojanja ugovora o zajmu je na tužitelju. Slijedom navedenog, sud ocjenjuje dokaze (u konkretnom slučaju samo iskaze stranaka i svjedoka) i utvrđuje je li ugovor o zajmu sklopljen ili nije.

6. Tužitelj je naveo da je do 05. ili 06. mjeseca 2022. bio voditelj kavane Pjaca, u vlasništvu trgovačkog društva Hortus Ortus d.o.o., koje je tuženiku plaćalo mjesečni najam u iznosu od 1.000,00 Eur-a za njegov stan, koji je njima služio kao poslovni prostor i skladište. Tuženik mu je prema njihovom dogovoru od tog iznosa vraćao na ruke 400,00 Eur-a, odnosno tada 3.000 kuna.
Upitan o postojanju bilo kakvog pisanog traga o obavezi isplate dijela najamnine u njegovu korist, naveo je da bi se podaci o isplati najamnine tuženiku morali nalaziti u dokumentaciji – računovodstvu firme, jer je pravna osoba plaćala stan za potrebe Kavane Pjaca još od 2015. kada je sklopljen prvi ugovor o najmu, pa i kasnije do 2019., kada je sklopljen drugi ugovor o najmu.
Prije kavane Pjace, stan tuženika je bio u najmu pravne osobe tada Zavoda za zapošljavanje, te je tuženik na ime najma od države primao 500,00 do 600,00 Eura, pa je ugovaranjem većeg iznosa (1.000,00 Eura) sa povratom 400,00 Eura, isti dobivao jednako, ili malo više.
Čitavo vrijeme mu je tuženi uredno isplaćivao dogovoreni mjesečni iznos, možda je koji put malo kasnio, da bi mu u siječnju 2023. isplatio posljednjih 200,00 Eur-a, a potom prestao plaćati.
Smatra da mu tuženik od najamnine, kako je usmeno ugovoreno, do kraja kolovoza 2023. duguje u tužbi navedenih 3.000,00 Eur-a, da taj iznos od najma nije vezan za njegovo zaposlenje u kavani Pjaca, već da se radi o osobnom dugu tuženika prema njemu. Vlasnik pravne osobe u kojoj je bio zaposlenik je bio njegov ujak do smrti 24.02.2022., koji je znao da od najamnine tuženika u povratu prima dio novca. Unatoč smrti ujaka, i prestanku rada u kavani, naveo je da i dalje smatra da mu tuženik taj novac treba dati jer su tako ugovorili, kao i da nije bilo potrebe da taj novac da nekom drugom.
Nakon što je podnio tužbu, utvrdio je da u starom mobitelu postoji trag korespodencije sa tuženikom u vezi iznosa koje mu nije isplatio i gdje spominje kako će te isplate vršiti preko svoje supruge, također zaposlenice u kavani Pjaca.
(Međutim, ispise tih razgovora nije priložio u spis prilikom davanja iskaza.)

7. U odnosu na preostali dug tuženika, naveo je da je sa tuženikom bio u jako dobrim odnosima, da su bili prijatelji od mladosti, te se ne sjeća točno kada ga je ovaj tražio da mu pozajmi 7.000,00 Eura, ali se sjeća da su o tome razgovarali ispred restorana Gariful, da je tuženiku taj iznos trebao za podmirenje nekih dugova, pri čemu nije govorio o tome kome što duguje. Navedeni iznos mu je dao ispred tržnice 05.02.2021., bez svjedoka, a kako je zajam bio tajan, o tome se nije govorilo pred

drugima. Jedino što je učinio, a budući se radi o većem iznosu, je da je doma zapisao datum predaje novca tuženiku. Međutim, pisani trag o tako upisanom datumu nije predao na uvid prilikom davanja iskaza.

Zbog prijateljskog odnosa koji su imali, nije smatrao potrebnim da tuženiku novac preda pred svjedocima, niti je od tuženika tražio da mu potpiše bilo kakvu potvrdu, već mu je traženi iznos dao u dobroj vjeri.
Preostalih 3.000 Eura je tuženiku dao 24.05.2021. u prostoriji skladišta kavane Pjaca, također bez svjedoka i bez pisanog traga, tako da su za zajam znali samo njih dvojica. Tuženiku je dao onoliko koliko je ovaj od njega tražio, jer mu je rekao da mu taj iznos treba, a tuženik mu pozajmljeni iznos od 10.000,00 Eur-a nije nikada vratio.

U srpnju 2023. ga je nazvala Vesna Akrap, sestra tuženika, da provjeri je li doista tuženiku pozajmio 7.000,00 + 3.000,00 Eura, a što je on najprije dva puta zanijekao, a potvrdio tek kada mu je rekla da joj je to saznala od brata.

Dana 30.08.2023. je u kući tuženika u Brusju nazočio svađi supružnika – tuženika i njegove supruge Marine, te naveo da je Marina od tuženika inzistirala da kaže kada će njemu vratiti pozajmljeni novac. Odgovorio je da je taj dug pošten i da će ga vratiti, pa je time pred njim i Marinom priznao dug. To priznanje je čuo i njegov brat Mate Jeličić, koji je naknadno došao u kuću tuženika. Svađa je izbila jer je tuženik saznao za njegovu i Marininu vezu. Tuženik je izbacio suprugu Marinu iz kuće par dana kasnije (03.09.2023)., a razveli su se 24.04.2024., dok je on ostao u vezi sa Marinom a od svoje supruge se razveo 27.01.2024.

Od svađe je ostao u lošem odnosu sa tuženikom, s njim nije razgovarao, pa je za povrat duga tražio intervenciju zajedničkog prijatelja Marka Škare.
Marka je posjetio u listopadu 2023., u njegovoj kući u Hvaru, te su razgovarali o tuženiku i pozajmljenim iznosima i iznosu koji mu je ostao dužan od najma, odnosno o ukupno 13.000,00 Eura.
Razgovor se vodio isključivo sa ciljem da bi Marko Škare posredovao između njega i tuženika, te pokušao utvrditi kada će mu biti vraćen dug.
Naveo je da je kasnije putem mobitela nazvao Marka i stavio ga na razglas da bi ga mogao čuti Zdenko Ivković, koji se tada nalazio uz njega i kojeg je predložio za svjedoka u ovom postupku. Zdenko je čuo sve što je Marko govorio, pa tako da pozajmljeni iznos od 13.000,00 Eura mogu napisati na led.
U siječnju 2025. Marina Hure je posjetila bolesnog Marka Škaru, koji je i pred njom govorio o svemu što mu je bilo poznato u vezi tuženika i duga, zbog čega ju je predložio za svjedoka. Škare Marka nije mogao predložiti za svjedoka u ovom postupku, jer je on umro u travnju 2025.

Na pitanje suca zbog čega tijekom čitave 2024., pa ni prije podnošenja ove tužbe (21.03.2025.) nije angažirao odvjetnika radi pisane komunikacije sa tuženikom, odnosno, putem odvjetnika pozvao tuženika na isplatu pozajmljenog iznosa, to više što nije razgovarao sa tuženikom, naveo je da o tome nije razmišljao, a osobno se tuženiku nije želio obratiti.

8. Tuženik Nikola Hure se suglasio sa iskazom tužitelja u svezi ugovorene na-

jamnine, uz ispravak, da je postojao samo jedan pisani Ugovor o najmu, za razdoblje od 2014. do 2019. godine, u kojemu je ugovorena najamnina, dok je povrat bio usmeno dogovoren. Radilo se o najamnini u iznosu od 1.100,00 Eura, s tim da je od toga iznosa on plaćao porez i davao mjesečno na ruke tužitelju iznos od oko 400,00 Eura, tada u kunama. Nije znao kome ide taj iznos. Nikada nije razgovarao o tome sa ujakom tužitelja, a od tužitelja nije čuo da bi taj mjesečni dio najma dobivao njegov ujak.

Nakon 2019. novi Ugovor nije napravljen, a iznos najma je ostao isti i dalje kao da je ugovor nastavljen.

Kako od 2022. godine tužitelj više nije radio u Pjaci, smatrao je da njegovo zaduženje više ne postoji, a naročito da nema obvezu novac za 2023. godinu davati tužitelju. Nakon smrti Jurja Miličića, ujaka tužitelja, nova vlasnica je postala njegova kćerka Marica, koja je preuzela obavezu plaćanja njegovog najma, taj najam je primao u istom iznosu, ali više nije imao obavezu vraćanja tužitelju, jer je prestao ondje raditi.

Osporava da je od promjene vlasnika tijekom 2022. ikome plaćao 400,00 Eura mjesečno u kunskoj protuvrijednosti, a isto tako ni tijekom 2023., pa se ne smatra dužnim tužitelju platiti traženih 3.000,00 Eura

.

9. U svezi pozajmica, potvrdio je da je od tužitelja pozajmio 7.000,00 Eura, ali ne u veljači 2021. već 2017., a koji iznos mu je vraćao na ruke od iznosa dobivenog od najma stana, tako da je čitav iznos vratio tijekom 2018. i 2019 godine, i to tako što je tužitelju svaki mjesec uz ranije navedenih 400,00 Eura, davao još 400,00 Eura, tako da je čitav iznos vratio do kraja 2019.

Početkom 2018. je dobio od tužitelja još 3.000,00 Eura, za potrebu svoje obitelji, ali i taj iznos isplatio tužitelju na isti način, pa je do prosinca 2019. tužitelju isplatio čitav dug.

Upitan za Marka Škaru, rekao je da mu isti nije ništa govorio o novcu, već mu je jednom prigodom pri susretu 2022. ili 2023., a svakako prije svađe sa suprugom Marinom (30.08.2023.) rekao u dijalektu: "Imo bi ti Kimbo puno tega reć, ali puno puta je boje mučat". Nije mogao zaključiti na što je on mislio.

Potvrdio je da je tužitelj 30.08.2023. bio u njegovoj kući, jer ga je sam pozvao kako bi od njega i svoje supruge zatražio da mu objasne svoj odnos. Naveo je da je došlo do svađe, ali da se nikakvi novci nisu spominjali, niti je kasnije suprugu izbacio iz kuće, već ju je iz kuće izvela policija jer je prijetila da će zapaliti kuću, u kojoj su bila njihova zajednička djeca.

Za nazočnost svađi brata tužitelja Mate Jeličića je naveo da je on naišao kasnije, vjerojatno jer je bio dobar prijatelj njegove supruge Marine, jer ga on nije pozvao. Marina je tada radila u kuhinji u kavani Pjaca, a on je. od malih nogu bio prijatelj sa tužiteljem, sve do svađe. Prije Marine je bio u braku sa Marijom zv, Marina, a koji brak je razveden 2005.

Sa pozajmljenim iznosom je bila upoznata njegova cijela obitelj: supruga, njegove sestre i sva djeca, a također znaju da je taj iznos u cijelosti vraćen.

10. Svjedokinju Vesnu Akrap je predložio tužitelj iako je sestra tuženika. Međutim, ona je potvrdila da je putem telefona razgovarala sa tužiteljem o dugovanju tuženika u dva navrata, jer joj se supruga brata žalila da imaju financijskih problema. Oba puta je ona nazvala tužitelja, ali nije uspjela saznati o kojoj svoti se radi, kao ni za razlog dugovanja, samo se spominjao zajam. Navela je da joj je osobno poznato kako je njezin brat sav dug vratio do 2019. Osporila je da je ikada od tužitelja tražila da se

ugovor o najmu stana stavi na njezino ime i ime njezine sestre, jer je stan darovanjem pripao tuženiku.
Tužitelj je prigovorio iskazu svjedokinje vezano za vrijeme telefonskih kontakata, jer su se njihovi razgovori dogodili kasnije, u ljeto u srpnju mjesecu. 2021. ?

11. Svjedokinja Mila Zoranić, stara 61 godinu, je prva susjeda u Brusju i tužitelju i Tuženiku. Navela je kako je sa obojicom u dobrim odnosima, a za svjedoka ju je predložio tuženik. Navela je da je čula od Marine Hure i njezinog supruga Nikole, da su sva dugovanja koja su postojala od ranije vraćena prije korone. Nije znala o kojim se iznosima radi, ali je čula da se radilo o vraćenim pozajmicama. U to vrijeme je tužitelj živio u Hvaru.

12. Svjedok Matko Hure je sin iz prvog braka tuženika, star 34 godine, a za svjedoka ga je predložio otac. Naveo je da su tužitelj i tuženik nekada bili prijatelji,
U odnosu na pozajmicu nekih novaca je čuo davno, prije desetak godina, a kao razlog pozajmljivanja smatra da su to bile potrebe druge očeve obitelji, jer otac u drugom braku ima dvije kćerke. Zna da je tuženik taj novac vratio iz najma za prostor koji je koristila kavana Pjaca, ali ne zna o kojem iznosu se radilo niti do kada je dug vraćao. Nije mu poznato da bi njegov otac kasnije pozajmljivao novac od tužitelja, jer je i dalje dobivao novac za najam od kavane Pjaca.

Naveo je da su se njegovi roditelji razveli 2005, dok je bio maloljetan, da je dodijeljen majci, ali da je sa ocem redovno kontaktirao i svaki vikend boravio kod njega u Brusju.

13. Svjedokinja Marina Hure je bivša supruga tuženika, a sadašnja izvanbračna partnerica tužitelja. Navela je da je radila u kavani Pjaca, gdje joj je tužitelj bio šef, pa je znala da njezin suprug prima za iznajmljivanje privatnog prostora kavani Pjaca cca 1.000,00 Eura, ali da je svaki mjesec od tog iznosa oko 400,00 Eur-a (tada tada 3000 kn) davao tužitelju. Razlog joj nije bio poznat, niti je znala za postojanje bilo kakvog duga, koji bi se vraćao u mjesečnim ratama u protuvrijednosti od 400,00 Eur.

Osobno je za ovisnost supruga o kocki prvi put čula od Luke Miličića koji drži Nautiku, i koji joj je rekao ne samo da je on pozajmio Nikoli novac, već da su to učinili i drugi, pa tako i tužitelj. Kako tada, nakon ljeta 2021. godine, još nije bila u vezi sa tužiteljem, upitala ga je za dug, a on joj je potvrdio i naveo o kojim iznosima se radi.

Tuženik je najprije osporavao da bi se zadužio zbog problema sa kockom, da bi se potom otvorio samo i jedino svojoj sestri Vesni, priznao joj da ima dug prema tužitelju od ukupno 10.000,00 Eura te zatražio njezinu pomoć, zbog čega je Vesna dobronamjerno zvala sve osobe od kojih je njezin brat pozajmljivao novac i objašnjavala im kako će se taj dug namiriti, a da će tuženik ići na liječenje.

Tako je zvala i tužitelja, ali tuženik nije otišao na liječenje u neki stacionar, već je bio kod nekih psihijatara, dobio lijekove i nastavio živjeti doma u Brusju, pod liječničkom terapijom.

Osporila je da bi tuženik pozajmljivao novac za potrebe njihove obitelji, jer je 20 godina dobro zarađivao radeći kod privatnika (Garifula) i mjesečno dobivao najam od stana. Nikada nije saznala koliko tuženik doista mjesečno zarađuje, ali je znala da dosta zarađuje. Njezin suprug joj nikada nije govorio o bilo kakvim dugovima, sve dok se 2021. godine nije dogodilo ovo sa kockom.
Znala je koji put otvoriti poštu od banke, pa je vidjela koliko novaca je podizao i u koje vrijeme (nekada i oko ponoći), ali je shvatila o čemu je riječ, tek kada su je ljudi počeli upozoravati na njegov problem sa alkoholom i kockom.

Znala je da je tuženik bio u kreditima do grla, pa ga je svaki mjesec upozoravala na plaćanje kredita i isplate tužitelju iznosa od 400,00 Eura, pa se dogodilo da par puta taj novac osobno preda tužitelju, a da je tužitelju od najma ostao dužan platiti još 2, ili 3 rate, priznao je pred njima zajedno.
Za mogućnost da bi tuženik isplatio cijeli svoj dug kroz ratu od 400,00 Eura mjesečno smatra da ne postoji, jer se navedeni dug ne bi mogao zatvoriti kroz 2 do 3 godine (koliko je naveo tuženik u svom iskazu na zapisniku sa ročišta, koji je pročitala).

Navela je da je do svađe između stranaka došlo 30.08.2023. kada je njezin suprug pozvao nju i tužitelja da sjednu za stol i razjasne svoj odnos. Najprije su negirali svoju vezu, a kada mu je rekla da najprije tužitelju vrati dug, tuženik je rekao da je taj dug između njih, da je „Dug pošten ako se pošteno vrati“. To priznanje duga je mogao čuti brat tužitelja Mate Jeličić, jer je naknadno došao k njima. Nakon svađe, njezin suprug je napustio kuću u Brusju te otišao drugoj sestri Mariji koja živi u Stari Gradu. Nakon što se saznalo za njezinu vezu sa tužiteljem, tuženik mu je razbio dva motora.

Posljednji put je komunicirala sa suprugom u kući u Brusju 03.09.2023. kada ju je nakon nove svađe, od fizičkog nasrtaja spasio sin tuženika Matko Hure, pa je zbog obiteljskog nasilja zvala policiju, te istoga dana izašla iz kuće. U svađi su opet načeli temu duga tužitelja, kada joj je suprug pogrdno rekao da će taj dug ona vratiti tužitelju u naturi. Navedeno nije mogao nitko čuti, jer Matko još nije došao, a zajedničke kćerke, tada stare 13 i 16 godina, nisu bile doma.

Navela je da je u vezi sa tužiteljem od početka 2022., da je od napuštanja bračne zajednice (03.09.2023.) s njim živjela u podstanarstvu, da se razvela 24.04.2024., te nastavila živjeti sa tužiteljem u izvanbračnoj zajednici. Tužitelj se u međuvremenu razveo od svoje supruge, prima mirovinu i ima prihode od iznajmljivanja, a njoj tuženik još uvijek plaća troškove uzdržavanja mlađe kćerke.

Potvrdila je da je sada pok. Marko Škare znao za dugovanje, jer mu se obratio tužitelj za pomoć kao zajedničkom prijatelju stranaka, a da je njoj Marko Škare rekao kako je na jednom sprovodu pokušao kontaktirati njezinog bivšeg supruga da vrati dug tužitelju, ali kako se tada već znalo za njezin odnos sa tužiteljem, da mu je Nikola odgovorio da tužitelj može taj dug zapisati na led.

14. Svjedok Mate Jeličić pok. Ante, star 72 godine, je brat tužitelja. U svom iskazu je naveo da je neoženjen i bez djece, dok je njegov brat imao obitelj, pa je bio dobro upoznat sa novčanom situacijom brata. Znao je da su stranke u postupku bili prijatelji, kada mu je početkom 2023. brat u povjerenju rekao da postoji dug od 13.000,00 Eura, ali ne i za razlog zbog kojega je novac dao tuženiku.
O tome dugu je čuo i od tuženika u njegovoj kući u Brusju, kamo je svratio tražeći brata. Pred njim i njegovim bratom je došlo do prepirke između supružnika Hure u vezi bračnih razmirica, da bi u jednom momentu Marina pitala Nikolu, kada misli vratiti 13.000,00 Eur-a tužitelju, a Nikola odgovorio, da je taj dug pošten i da će ga vratiti. Budući je svjedok odmah napustio kuću tuženika, naveo je da mu je brat potvrdio kako čitav dug i dalje postoji, jer mu Nikola ništa nije vratio.
Nikada ranije nije čuo od brata da bi nekome pozajmljivao novac, jer njegov brat nije imao običaj o tome govoriti, pa ne zna zašto mu je za ovaj dug rekao.

15. Ocjenjujući sve dokaze pojedinačno i u njihovoj ukupnosti, sud smatra utvrđenim:

- da su stranke u postupku od djetinjstva do sukoba 30.08.2023. bili jako dobri prijatelji,

- da je početkom 2021. godine tuženik zapao u financijske probleme (zbog oso bnih problema sa ovisnosti) zbog čega se za pomoć obratio svom prijatelju;
- da mu je tužitelj iako je znao da dugom vraća dug iz nedopuštene osnove, bez razmišljanja kao prijatelj prijatelju dao tražene iznose i to u dva navrata (**što suglasno navode obje stranke**), a da pritom nije smatrao da mu pozajmljeni iznosi neće biti vraćeni, pa je prilikom usmenih dogovora izostao dogovor o vremenu povrata zajma;
- da su među njima postojale pozajmice na iznose u visini od 7.000,00 Eur-a i na 3.000,00 Eur-a **(o visini iznosa su stranke suglasno iskazivale**);
- da je (**prema kazivanju tužitelja**) on siguran kako je prvi veći iznos novca dao 05.02.2021., a drugi manji, predao dana 24.05.2021., te da je ukupno pozajmio tuženiku iznos od 10.000,00 Eur-a;
- da je tijekom čitave 2021. godine tuženik bez ikakve pravne osnove isplatio tužitelju iznos od 3.000,00 kn (između stranaka nije sporno da taj iznos predstavlja protuvrijednost od sada 400,00 Eura), iz najamnine koju je dobivao od kavane Pjaca, odnosno pravne osobe u vlasništvu ujaka tužitelja, u kojoj je tužitelj bio voditelj;
- da je ujak tužitelja umro 24.02.2022., a tužitelj od svibnja ili lipnja iste godine prestao raditi u kavani Pjaca;
- da je **(prema kazivanju tuženika**) od smrti ujaka tužitelja, tuženik prestao plaćati tužitelju dio najma iz primljene najamnine u protuvrijednosti 400,00 Eur-a, dok je najamninu od kavane Pjaca i dalje uredno primao;
- da je (**prema kazivanju svjedokinje**) nemoralna veza između supruge tuženika i tužitelja kao prijatelja tuženika počela „početkom 2022.“, a postala javna na dan svađe supružnika (30.08.2023.) kojoj su prisustvovali tužitelj i njegov brat (pa taj datum i istovremena nazočnost 4 osobe nije sporan);
- da do toga dana tužitelju pozajmljeni iznos nije vraćen (ali mu je **prema njegovom iskazu**) na ime dijela najamnine tuženik uplatio za čitavu 2022. godinu (12 x 400,00 Eur-a) te još za siječanj 2023. 200,00 Eur-a, što znači od prve pozajmice 4.400,00 Eur-a za razdoblje od veljače do prosinca 2021., 4.800,00 Eur-a za razdoblje od siječnja do prosinca 2022. i još 200,00 Eur-a za siječanj 2023., što je ukupno 9.400,00 Eur-a;
- da je **prema iskazu tuženika** na ime dijela najamnine tužitelju u razdoblju od predaje prvog iznosa zajma (ukoliko sud prihvati 05.02.2021. kao datum nastanka ugovora o zajmu) do smrti ujaka tužitelja (24.02.2022.) kroz koje vrijeme je uredno isplaćivao po 400,00 Eur-a na ruke tužitelja, on mogao (za 11 mjeseci u 2021. i za 2 mjeseca u 2022.) ukupno platiti tužitelju 5.200,00 Eur-a;
- da su se od saznanja za nevjeru (30.08.2023.) odnosi stranaka potpuno promijenili, tako da prijatelji više nisu razgovarali, da su životno moguće bili izgovoreni pogrdni izrazi tuženika tada supruzi, kao i da je kod tuženika sazrila odluka da tužitelju uopće ne vrati očekivane iznose zajma, i konačno:
- da između stranaka nije postojao pravni osnov za uplatu dijela najamnine od strane tuženika na ruke tužitelja ili ako bi postojao da bi isti bio nedopušten.

16. Isplata mjesečnih iznosa iz dijela najma za vlastiti stan može predstavljati stjecanje bez osnova, regulirano odredbom čl. 1111. ZOO-a, pa bi tuženiku pripadalo pravo tražiti povrat ukupno plaćenog iznosa do dana posljednje uplate (veljača 2022.? ili siječanj 2023.?), osim, ukoliko je znao da nije dužan plaćati pa se ostvario uvjet iz čl. 1112. ZOO-a.

Sud međutim smatra da od tuženika izvršene uplate, i to one izvršene od nastanka obveze iz konsenzualnog ugovora o zajmu, do posljednje suglasno priznate uplate (a to bi bila za veljaču 2022.) treba priznati tuženiku kao obročni povrat zajma.

17. Kako rok za vraćanja zajma nije bitan sastojak ugovora o zajmu, a zbog svega navedenog, tužitelj više nije kontaktirao sa tuženikom, niti angažirao odvjetnika da ga pozove na vraćanje zajma, to se ima smatrati da je podnošenjem ove tužbe tužitelj zatražio vraćanje zajma.

18. Budući je u postupku utvrđeno da ja ugovor o zajmu sklopljen, jer je tužitelj tuženom predao novac u dva navrata, a usmeno nisu dogovorili rok vraćanja, pa mu je tuženik bio dužan ukupni iznos vratiti „poslije stanovitog vremena“, tužitelju pripada pravo zahtijevati povrat, ali samo pozajmljenog iznosa.

19. Kako je u postupku utvrđeno da se zajam odnosi na ukupno 10.000,00 Eur-a, valjalo odbiti tužbeni zahtjev za zbroj iznosa za koje su se stranke usaglasile da je u razdoblju od sklapanja ugovora o zajmu do zadnje isplate (ukupno 13 mjeseci) koji je primio tužitelj na ruke od tuženika što je ukupno 5.200,00 Eur-a, a potom i za daljnjih 3.000,00 Eur-a, za očekivane ali nezakonite isplate dijela vlastite najamnine kroz razdoblje nakon što je tuženik prestao plaćati.

20. Slijedom navedeno, sud smatra osnovanim potraživanje na iznos od 4.800,00 Eur-a, kako je to navedeno pod I/ izreke.

21. Odluka o troškovima temelji se na odredbi čl. 154. st. 4. ZPP-a, jer su stranke djelomično uspjele u postupku u približno jednakim dijelovima.
:

U Starom Gradu, 19. studeni 2026.

JADRANKA JELIČIĆ

Elektronički potpisano: 19.11.2026T13:14:39 (UTC:2026-11-19T12:14:39Z)
Provjera: https://epotpis.rdd.hr/provjera
Broj zapisa: de2163e0-db72-4f1c-9cb1-b2c901d15a5c
Općinski sud u Splitu

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:
Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe u roku od 15 dana. Žalba se podnosi putem ovog suda Županijskom sudu.
Stranci koja je uredno obaviještena o ročištu za objavu presude, a na isto nije pristupila, smatra se da je dostava presude obavljena onoga dana kad je održano ročište na kojem se presuda objavljuje.

DNA: - punomoćnicima stranaka
Po pravomoćnosti: Porezna uprava Split, Ispostava Hvar

Broj zapisa: **9-30890-577a0**

Kontrolni broj: **0fbc8-1d843-3e73e**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.